

и възпѣвать единъ видъ *Нынѣ отпущаеши* за дѣто ги «е сподобилъ Господъ да видятъ, че ся сж върнали пакъ въѣхти-ты златны дни на яничерство-то. „Какво?“ Казваше по-напрѣдъ единъ мусулманинъ прѣдъ насъ — Гяуринѣтъ нѣма умъ. Ако имаше умъ, той щѣше да стане мусулманинъ. Той нѣма страхъ отъ Бога; той ся бои само отъ тоягѣтж. Отъ сега на татѣкъ тояга, тояга за него!“ Давамъ Ви тыя примѣри за да Ви покажѣ колко безнадежно е отъ сега да ся мысли, че Турското Правителство ще може да тури *отъ само себе* въ дѣйствиѣ каквы да сж реформы. Ако до сега не быде възможно, какво може да ся очаква отъ сега? Дайте, моля, това да разумѣятъ на всичкы оныя, съ които ся видите, защото това мыслѣ да съставлява ессенціятж на всичкый-тъ ни въпросъ. — Прощавайте и не ме заборавайте. И. Е. Г.

Р. С. Говори се, че софти ты, които прѣзъ тыя дни пристигнѣхж въ голѣмъ брой тукъ, сж раздали прокламации на Турцитѣ съ доста опасны наставленія.

Извлеченіята които се даватъ въ рапорта на Селимъ-Ефендіевото сѣдилище, сж отъ *Comtes rendus* на Славянскѣтъ Выстовкѣ въ Москвѣ на 1867. Нѣ какъ «обезобразенъ, Боже мой!»

Едно, поради дължината му, друго, че параходѣтъ «стоеше още въ Цариградското пристанище подъ очитѣ на турската полиция, азъ отложихъ тогава прочитането на това писмо за когато ще бѣда далечъ не само отъ Цариградъ, но и отъ турскитѣ води.

III.

Отъ Цариградъ до островъ Сира (Σύρος).

Параходѣтъ дигна котва на 11 часа прѣди пладне и азъ, слѣдъ като се простихъ съ моя любимъ шурей и